

не: и посла ѿ това ще видимъ лицето мѸ: не-
гави ще (благодарно) да ме прѣима.

21 Даро прочее замина предъ него: а онъ ш-
стана презъ онаа ноць въ полкаты.

22 И като шстана презъ онаа ноць, зема
двѣте си жены, и двѣте си рабыни, и одина-
десетъте си дѣца, и премина преходатъ на-ѡ-
вока (потокъ).

23 И зема ги, и преминаха потокаты: така
прекара и сичките си имѸщества.

24 А Іаковъ шстана самъ: и корешесе съ не-
го единъ человекъ дори до разсвѣтлината на-
зрата.

25 А като видѣ че не мѸ надви, прикосна
ставката на-бедрото мѸ и премѣстисе ставката
на-бедрото Іаковле, като се кореше съ него.

26 И онъ рече: остави ме да си идемъ, за-
щото се съмна. И Іаковъ рече: не щемъ да те
оставимъ да си идешъ, ако ме не благословишъ.

27 И рече мѸ: що (е) името твое? И онъ
рече: Іаковъ (е).

28 А онъ рече: не ще да се называ веке и-
мето твое Іаковъ, но Израиль (крѣпокъ при
Бога): защото си се укрѣпилъ съ Бога, и съ
человѣцы ще выдешъ силенъ.

29 А Іаковъ попыта, и говореше: шваби ми,
молимъ, името Твое. А онъ рече: зашо ли пы-
ташъ за името Ми? И благослови го тамш.

30 И нарече Іаковъ името на-онова мѣсто
Фанзилъ (лице Божіе), (и говореше): защото ви-
дѣхъ Бога лице къмъ лице, и учѣвасе живото ми.

31 И изрѣха слънцето на-него, ѿ каквото за-
мина Фанзилъ: но кривеше споредъ бедрото си.